

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWÊD

HEJMAR 28
İLON 1981

FASİST CUNTANIN BİRİNCİ YILI

12 Eylül 1980 tarihinde askeri bir darbe ile iktidara el koyan faşist cunta, bir yılını doldurmuş bulunmaktadır. Darbeyi yapan faşist generaller, "demokrasiyi ve ülke bütünlüğünü korumak için", "terörizme" ve "bölücülüğe" karşı mücadele edeceklerini açıklamışlardır. Bununla, aslında tekelci burjuvazinin özlemini duyduğu faşist bir düzenin önünde duran ezilmesi gereken güçler kastediliyordu. Bu güçler elbette işçi sınıfı ile Kürt halkının ulusal demokratik güçleri idi. Nitekim faşist cunta, bir yıllık iktidarı boyunca yaptıkları ile bunu açıkça göstermiştir. Başa gelir gelmez en dar anlamıyla var olan burjuva demokrasinin son kırıntılarını da ortadan kaldırarak, işçi sınıfına ve Kürt halkına karşı amansız bir şekilde saldırıya geçmiştir. Faşizmin önünde en önemli engellerden biri olan işçi sınıfının ileri sendikası DISK dağıtılarak, liderleri idamla yargılanmakta. Kürt halkının varlığını tehdit eden askeri tatbikatlar Kürdistan'da peş peşe yapılmakta. Kürdistan ulusal demokratik güçlerine karşı vahşice bir saldırıya geçilmiştir. 12 Eylül öncesinde, demokrasi güçlerine karşı tekelci burjuvazinin kanlı eli faşist MHP, Kontr-Gerilla ve MIT üçlüsü tarafından uygulanan terör, bugün beş kişilik faşist generaller çetesi tarafından devlet terörü olarak uygulanmaktadır. 12 Eylül öncesi terörün de, bugünkü terörün de arkasında duran güçler aynıdır; tekelci-sömürgeci burjuvazi ve emperyalist güçler.

Geniş çapta tutuklamalarla işe başlayan faşist cunta, ilk elde "sakıncalı" kişileri tutukladı. Göz altına alma süresi önce 30 daha sonra ise 90 güne çıkarıldı. Baskı ve zulüm sisteminde bir şekilde büyük boyutlara ulaştı. Tutuklananlara zindanlarda yer kalmayınca, sinemalar, spor salonları ve okullar zindanlara çevrildi.

Tutuklamalar böyle bir dereceye vardı ki, artık insanlar gelişmiş güzel zindanları boyluyor. Hakkında en ufak bir ihbarda bulunan birisi, sorgusuz sualsiz 90 gün zindanlara atılıyor. Esas fasıl da bundan sonra başlıyor: iş kence faslı. Bugüne kadar sırf ihbar sonucu tutuklananların sayısı 60 bine yakın. Şu anda tutukluların sayısı 150 bini aşmaktadır. Arananların sayısı ise 120 bini aşmakta. Ancak bu tutuklu bulunanların sadece 10'unu faşist MHP liler oluşturuyor. Bu da faşist generallerin, ikide bir "hem sağa, hem de sola karşıyız" demelerinin sadece bir palavra olduğu ve faşistlerin sadece göstermelik olarak tutuklandıklarının bir kanıtıdır.

Devamı 6. sayfada

FAŞİST CUNTA PROTESTO EDİLDİ

12 Eylül 1981 günü faşist cunta kan ve zulümle tam bir yılını doldurdu. Bu yüzden İsveç'teki kitle örgütleri, Kürdistan Dernekleri Federasyonu, Türkiye Anti-Faşist Komitesi (TA-FK), Türkiye Komite çatısı altında faşist cuntayı protesto yürüyüşü düzenlediler. Aynı gün faşist cuntayı protesto gece si de düzenlendi.

Yukarıda isimleri yazılı örgütler birkaç ay öncesinden "12 Eylül Eylem Komitesi" ni oluşturarak geniş çapta bir hazırlık çalışmalarına başladılar. 10 binlerce İsveççe, Türkçe ve Kürtçe bildiri dağıtıldı. Bütün şehir ve civarı afişlendi. Yine protesto yürüyüşü ve gecesinde bir hafta önce Stokholm'un merkezi bir yerinde bir hafta faşist cuntayı teşhir kampanyası yürütüldü. Aynı eylem Uppsala kentinde de sürdürüldü.

Büyük bir kitlenin katıldığı yürüyüş disiplinli bir şekilde başlayıp Türk Büyük Elçiliğine kadar sürdü. Yürüyüş boyu: Kahrolsun Faşist Cunta, Demokrasiye Evet Faşizme Hayır, Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Yargılamalara Son, Tutuklular serbest Bırakılsın, Kürt Halkına Özgürlük Sloganları atıldı.

Aynı sloganlar Türkiye Büyük Elçiliği önünde de atılıp, cuntayı lanetleyen bir konuşma yapılarak yürüyüş sona erdirildi.

Humlegorden'den başlayan protesto yürüyüşünde Sosyal Demokrat Parlamenter ve İsveç'in Avrupa Konseyi Temsilcisi Bayan Anitta Gradin faşist cuntayı ve yaptıklarını anlatıp, Türkiye'nin Avrupa Konseyinden atılmasına çalışacaklarını söyledi.

İsveç Sol Komünist Partisi (VPK) parlamenter Oswald Söderqvist de faşist cuntayı lanetleyerek Kürt halkı üzerindeki baskıyı dile getirdi.

Eylem Komitesince dışta bırakılan "Apocular, bu kez düzenlenen protesto gecesine kitlesel bir katılımı engellemek amacıyla aynı tarihte rastlayan bir gece düzenlediler. Ellerinde başka bir olanakta bulunmadığından "Şıvan faktörü" ni kullanmaya kalkıştılar. Şıvan'ın müziğine kitlelerin gös terdiği ilgiyi, politik amaçlı protesto gecesine katılımı engellemek amacıyla kullandılar.

Bu hesapları da boşa çıktı. Kitlelerin siyasi mücadele tercihlerinin, kişisel faktörüne ve siyasal olmayan duygusal eyllimlere dayandığı da görüldü. Daha önceleri düzenlenen Şıvan gecelerine bin kişi civarında olan katılım, bu kez sayı olarak yüz kişinin bile altına düştü. Özellikle Türkiye Kürdistanından katılım hemen hemen yok denecek kadar azdı.

Bu durum, genel olarak devrimci mücadele açısından önemli bir olaydır. Çünkü, kitlelerin yönelişlerinin siyasal tercihlerden öte, kişisel beyni, aile, aşiret, yöre, dostluk bağları, bireysel kahramanlıklara hayranlık ve ajitasyonlardan kaynaklandığı anlayışı bazı çevrelerde geçerliliğini hala korumaktaydı.

Köprülerin altından çok sular geçti. Kitleler her gün yeni politik bilinç eğilimi kazanmaktadır. Değişim kendini her alanda gösteriyor. Kalıcı olan politik tercih ve politik çalışmadır.

Kürt ve Türk halkı, faşizme karşı mücadele için ortak bir şekilde verilerek kazanılabileceğini bir semt eylemiyle bir kez daha göstermiştir.

Faşist cunta her iki halkın düşmanı olduğu için, ona karşı mücadele etmek her iki halkın görevidir. Bunda maccracıların yeri yoktur.

Türkiye ve Kurdistan Halklarına Dünya İlerici-Demokratik Kamuoyuna

12 Eylül 1980 öncesi, Türkiye'de ekonomik kriz alabildiğine derinleşmiş, sosyal bunalım had safhaya varmış, işçi sınıfı mücadelesi o güne kadar görülmemiş boyutlara ulaşmış, Türkiye Kürdistanında ulusal demokratik mücadele sınıfsal mücadelenin temelinde türk şöven burjuvazisinin sömürücü, baskıcı, zoraki asimilasyoncu zulmünü kökünden saracak düzeye yükselmişti. Türkiye Kürdistanında bir yandan kürt işbirlikçi egemen güçlerine karşı, bir yandan türk şöven burjuvazisine karşı ulusal ve sınıfsal mücadele gelişerek Türkiye ve Türkiye Kürdistanı düzeyinde grevler, işgaller, direnişler, boykotlar birbirlerini izlerken birçok bölgeye faşist güçler giremez duruma gelmişti. Devlet içinde ve dışındaki birbirleriyle bütünlük içinde hareket eden faşist güçlere karşı, halk kitlelerinin hızla yükselen devrimci muhalefeti burjuva devlet otoritesini temelinden sarsmıştı.

Türkiye işbirlikçi tekelci burjuva düzeninden bahsederken, emperyalizmin dünyada ve Ortadoğu'da güttüğü artış gösteren saldırganlık politikası gözardı edilemez. Emperyalizmin Ortadoğu'da önemli bir kalesi olan Türkiye devletinin otoritesinin sarsılması, Afganistan mevzisini kaybetmesi, faşist-monarşist İran şahlığının yıkılması, bölgede emperyalizm için meydana gelen boşluk, ABD emperyalizmini büyük ölçüde telaşlandırmıştır.

Meydana gelmiş olan bu ekonomik, sosyal, siyasal ve konjüktürel durum karşısında ABD emperyalizmi ve Türkiye tekelci burjuvazisi "24 Ocak İstikrar Tedbirleri" ni hayata geçirerek, ekonomiyi istikrara kavuşturmak ve devlet otoritesini temelden sarsmış olan Kürdistan ve Türkiye devrimci mücadelesini yoketmek, devlet otoritesini faşist bir yapı üzerinde sağlamlaştırmak, faşist-monarşist İran rejiminin yıkılmasıyla Ortadoğu'da doğmuş olan emperyalist jandarma boşluğunu doldurmak amacıyla 12 Eylül askeri faşist cuntasını tezgahlamışlardır.

Bir yılını doldurmuş olan faşist cunta, bu hedeflerine ulaşabilmiş midir?

Ekonominin "istikrara" kavuşturulması çabaları fiyaskoyla sonuçlanmıştır. Faşist cunta "24 Ocak İstikrar Tedbirleri" ni zor, zulüm ve baskıyla dayanarak hayata geçirmeye çalışılmış, bu tedbirler doğrultusunda: Üretimi faşist baskı ve zorla artırmaya çalışmış, toplu sözleşmeleri ortadan kaldırarak, ücret artışlarını durdurmuş, getirmiş olduğu yeni vergi yasasıyla orta sermaye katmanlarıyla küçük esnaf ve zanaatkarları toplu halde iflasın eşiğine getirerek iç pazar tikanıklığını hadsafhaya getirmiştir. Faşist baskıyla üretimin artırılması ve vergi yasası, sürekli zamlarla iç pazar tikanıklığının hadsafhaya çıkartılması, bütün bunların yanında tatmin edici bir dış pazarın bulunamayışı, stokların akıl almaz ölçüde artması, zaten açık olan arz ve talep dengesini -bir daha düzelmesi imkansız bir şekilde- bozmuş ve krizin derinliklerinin boyutları daha da artmıştır.

Bütün bu gelişmeler, işbirlikçi tekelci burjuvaziyle orta sermaye katmanları arasındaki çelişkiyi haddinden fazla derinleştirdiği gibi, tekelci burjuvazinin kendi arasındaki çelişkiyi de artırmıştır.

Ekonomik kriz derinleştikçe, Türkiye halklarının içine sürüklenmiş olduğu sosyal yaşam, toplumun daha fazla dayanamayacağı bir hal almaktadır. Hayat pahalılığının getirdiği yoksulluk, toplumun ezici bir kesini için işçence düzeyine varmıştır. İşsizlik hadsafhaya yükselmiş, binlerce gecekondu yıkılarak halk evsiz-barksız bırakılmıştır.

Siyasal bakımdan oluşturulmuş gibi gözükten "istikrar", son derece geçici ve zorakidir. Faşist diktatörlük siyasi "istikrarı" ni kurum sarsılmış olan devlet otoritesini yeniden, faşist yöntemlerle "tesis" edebilmek için devrimci mücadeleye azgınca saldırdı. Bütün siyasi partileri, başta DİSK ve TÜB-DEK olmak üzere demokratik kitle örgütlerini kapattı. Yüzlerce devrimciyi vatandaşlıktan çıkarttı, kanlı katliamlara girişti. Binin üzerinde devrimciyi idam ve müebbetle yargılıyor, kitle halinde tutuklamalar yapıyor, onlarca devrimciyi işkencelerde öldürdü, yüzbinden fazla devrimciyi cezaevlerine doldurdu, binlerce kişiye on yıllarca hapis cezası verdi, darağaçları kurdu, bugüne kadar sekiz devrimciyi idam etti, şöven bir kinle ve hınçla kürt halkının üstüne yürüyerek soykırımı yaptı ve yapmaya devam etmektedir. Akla gelen insanlık dışı ne kadar baskı ve zulüm varsa, istisnasız bir şekilde hepsini uyguladı ve uygulamaktadır.

ABD emperyalizminin, Ortadoğu'ya yönelik "Körfez Politikası" ile Türkiye'yi bölgedeki ilerici gelişmelere karşı bir sıçrama tahtası olarak kullanmak istediği, günümüzde artık kesinlik kazanmıştır.

Amerikan emperyalizminin, Arap ülkeleri arasına fitne sokarak Kamp-David komplosuyla gerici bloklar oluşturularak ilerici arap yönetimlerini tasfiye etmek manevralarını dik katle izlemek zorundayız. Emperyalizmin bölgedeki saldırı maşası İsrail Siyonistlerinin, mazlum Filistin halkına karşı hunharca eylemlere giriştiği, Lübnan'da sivil halka yönelik katliamların boyutlandığı bu dönemde, emperyalist-siyonist saldırıların arap ilerici güç ve yönetimlerine yönelik iç ve dış komploları ise, bölgedeki gelişmeleri daha da gerginleştirmektedir.

Emperyalizmin bölgemizdeki bu saldırı politikasına uygun düşen Türkiye'deki faşist diktatörlük, yeni görevler için "hazırol" da beklemektedir. Bölgedeki fiili müdahaleler için hazırlanan "çevik kuvvetler" ini Türkiye'de üstlenerek ya da "yararlanarak" bölgeye sokulması, bu hain planın yeni gelişim halkalarıdır.

Kıbrıs'ın önemli bir kesimini işgal altında tutan türk tekelci burjuvazisi, bu uluslararası sorunu emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda çözmeye çalışarak, Kıbrıs'ı NATO için bir "Yüzen savaş gemisi" durumuna getirmek istemektedir. İçte gericiliği, dışta saldırganlığı geliştiren Türkiye'deki faşist yönetime karşı, bölgedeki tüm ilerici, barışsever güçlerin karşı durması bir zorunluluktur.

Doğmuş olan bu objektif durum, coğrafik bakımdan zaten kader birliği içinde bulunan Ortadoğu halklarını, siyasi planda da zorunlu bir kader birliği içerisine sokmuştur. Hiç şüphe yok ki, faşist İran şahının yıkılmasıyla doğan boşluğu doldurmayı üstlenmiş olan Türkiye işbirlikçi burjuvazisi de faşist İran şahının uğradığı akibete kaçınılmaz olarak uğrayacaktır. Bu nedenle bölgedeki tüm ilerici güçlerin karşılıklı dayanışma ve diyalog içinde bulunmaları bir zorunluluktur.

Bir yılını doldurmuş olan askeri faşist cunta, ekonomik, sosyal ve siyasal bakımdan Türkiye ve Kürdistan halklarına en ufak bir refah getirmemiş, ancak saymakla bitmeyecek -tarihin lanetle kaydedeceği- bolca kan, gözyaşı ve işkenceden başka...

Askeri faşist cunta, ne kadar çalınca tavırlar içerisi ne girerse girsün, kaçınılmaz olan sonuna doğru hızla yaklaşmaktadır. Bunu hiçbir güç engellemez; Nevcut dünya konjüktüründen dolayı, kapitalist-emperyalist dünyanın içinde bulunmuş olan bulanımdan dolayı, sosyalist blokun emperyalist blok karşısında her gün kazanmakta olduğu yeri zaferlerden dolayı, dünya işçi sınıfı ve ulusal kurtuluş güçlerinin her gün emperyalizmin bir mevzisi ve kalesini yerle bir ettiklerinden dolayı engellemez. Türkiye, Türkiye Kürdistanı ve diğer Ortadoğu halkları emperyalizme, siyonizme, gericiliğe ve faşizme karşı uyanık ve kararlı bir mücadele içinde oldukları için ençellenemez.

BASKIYA, ZORBALIĞA KARŞI YIGİTÇE DİRENEK TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN EMEKÇİLERİ !

BARIŞTAN YANA OLAN DÜNYANIN İLERİCİ GÜÇLERİ !

12 Eylül faşist cuntası Türkiye halklarının devrimci mücadelesine büyük darbeler indirdi. Ama kesir yenilgiye uğratamadı. Düşman, geçici de olsa zafer sarhoşluğuyla halklarımızın devrimci mücadelesine saldırmaya devam etmektedir. Fakat tüm baskı ve zorbalığa rağmen, halklarımızın devrimci demokratik mücadelesini ortadan kaldıramadı ve kaldıramayacak. Türkiye ve Kürdistan halkları bugünlerden dersler çıkararak, yarınlara daha güçlü ve çiri olarak girecek, zaferin er veya geç halklarımızın olacağıni kanıtlayacaklardır.

Ancak bugün devrimci demokratik güçleri her zamankinden daha çok bekleyen acil sorun, bütün bu somut durumları göz önüne alarak Kürdistan ve Türkiye'deki tüm ilerici, demokrat, anti-faşist güçlerin kendi aralarında oluşturacakları güç ve eylem birliği ve giderek anti-faşist cephenin oluşturulması, faşist cuntanın kaçınılmaz sorunu daha da çabuklaştırılacaktır.

- KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST CUNTA !

- YAŞASIN ANTI-FAŞİST GÜÇ VE EYLEM BİRLİĞİ !

ALA RIZGARI	TKDP (KUK) Türkiye Kürdistan Demokrat Partisi.	TKP (B) Türkiye Komünist Partisi (Birlik)
-------------	--	---

TKSP Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi	TKEP Türkiye Komünist Emek Partisi
---	--

12 EYLÜL FAŞİST DARBESİ VE TEKELLEŞME ZIRAV

12 Eylül faşist darbesinin üzerinden bir yıl geçti. Devlet terörünü a-bildiğine arttıran cunta,faşizmi ku-rumlaştırabilmek için olağan üstü bîf çaba içerisinde. Bunu tüm kamu ku-ruluşlarında ve hemen hemen bütün iş yerlerinde görüyoruz.

Yine bu bir yıl, tekelleşmenin ya-rattığı deprem altında kalmış orta ve küçük sanayinin feryatlarıyla dolu. Ve faşist cunta, tekelleşmenin önünde ki engelleri kaldırmak için yığınla ve yıldırım hızıyla toplu kararlar çı-kartıyor ve uyguluyor.

Toplumun değişik kesimlerini derin-den etkileyen tekelleşme olgusunun do-ğal sonuçları ise, bugün şöven küçük burjuva aydınlar arasında da bir hay-li şaşkınlıklara yol açtı. Bu cunta hayranları, zikzaklı ekonomik tedbir-ler karşısında şaşkınlıklarını gizle-yeniyorlar. Örneğin Uçur Mumcu, dün bankere serbest faiz yarışa olanağı verenlerin, bugün neden bankere karşı tedbirler aldığını anlayamıyor. Ve Ma liye Bakanlığı'nın "geç"tebliğini bîf anlam veremiyor. "Sitem" ediyor.

Mumcu'nun anlamadığı, belki de an-lamak istemediği bu zikzaklar, şüphe-siz başka bir kesim içerisinde de yan-lış yorumlamalara neden olacaktır.Şöy-leki: Maliye Bakanlığı'nın, yani Cun-tanın birikimciyi "düşündüğü" için bu tedbirleri almak zorunda kaldığı tür-ründen. Aynı kanı Mumcu'da da vardır. Ve "geç" kalınmıştır.

Olaylara cuntayı savunup veya masum görmeye yaklaşımlar için başka bir sonuçta beklenemez. Ama bu zikzakları, kıyasıya süren tekelleşme savaşı içe-risinde ele almak, bizim hem bu ted-birlerin nedenlerini anlamamıza, hende 24 Ocak Kararlarına sadık kaldıklarını belirten cuntayı daha kolay tanıma-mıza yardımcı olacaktır. Tabi tanımak isteyene...

Yine bu yaklaşım, cunta içindeki çe-lişkilere bel bağlamak oportünizmine teşhir etmeye yardımcı olacaktır.

O halde biz, meselenin ekonomik kay-nağını irmek zorundayız. Oradan tekel-leşme sürecini ve olanları izlemeli-yiz. Buna KASTELLİ AŞ. yönetim kurulu üyesi Yılmaz Karakoyunlu'nun çizdiği genel bir tabloyla başlayalım:"... 15 yıl önce 47 banka olan Türkiye'de bu-gün 38 büyük banka kalmıştır. Bunlar-dan sekizi ekonominin gidişini, para ve kredi politikalarını, mevduat ve kredileri saptar, belirler. Kısacası kesin bir tekelleşme vardır. Toplam mevduatın da yüzde 85 ini bunlar de-netler. Üstelik, 27 banka da ticari mevduat tasarruf mevduatının çok üs-tündedir. Bu dünyanın hiç bir yerinde görülme-yen bir olgudur." (Diñç Tayanç, Cum. 4 Temmuz)

Bahsettiğimiz bugünkü tekelleşme ol-gusu büyük sarsıntılarla yukardaki pab-lonun yeniden değişmesi anlamındadır. Bu da faşist cuntanın kanatları altın da büyük bir hızla oluyor. Sonuçları da doğul olarak aynı çabuklukta bere-berinde yıkımlar getirerek...

Yıkım ve yoksullaşmanın en yaygın olduğu yer, şüphesiz sanayi kesimidir. Banka sermayesi ile bütünleşmeyen orta ve küçük sanayi bu enkazın altında kalmaktan kurtulamadılar. Bu kaçınıl-maz sonun haberini bir sanayici Mur-taza Çeliker önceden şöyle veriyor:"Ya-kında sanayi bakanımız sayın Kocatop-çu'nun tavsiye ettiği şehitler ile, devlet bakanımız sayın Turgut Üzal'ın ışık tuttuğu, batma yolundaki sanayi

mezarlığını hep birlikte gezeriz".

Gördüğümüz gibi bay Çeliker bu habe-ri Sanayi Bakanının tavsiyesi ve Tur-gut Üzal'ın tuttuğu ışık altında ve-riyor. Nihayet çok geçmeden batan sa-nayilerin haberleri gazetelere yansı-dı: "Banka ve piyasaya 4 milyar lira borçlanarak, konkordato isteminde bu-lunan "kilimcilik şirketler grubu" na karşı alacaklıların harekete geçtiği saptandı." (Cum. 19 Eylül)

Sanayinin yıkıma uğraması tam da te-kelleşme kuralları içerisinde işliyor. Güçlü bir banka ile birleşemediği müd-detçe sanayici yıkıma uğramaktan kur-tulamayacaktır. Özellikle tekelcili -ğin büyük bir atılım yaptığı günümüz Türkiye'sinde...

Şüphesiz tekelleşme döneminde banka sermayesiyle birleşmiş, daha doğrusu her hangi bir finans kapitalin bile garantisizdir. Tekelleşme,tekelleş-miyi doğurur. Bugün 10 tekel varsa yarın 5'e, daha sonra 1'e düşecektir. Bu dünyanın her yerinde köyle oluyor. TÜRKİYE'DE DE...

Tekellerin yarattığı işsizliği gö-rüp cuntanın, tekeller açısından ne kadar da kaçınılmaz olduğunu anlama-mak mümkün değil. Kısmi de olsa, demok-ratik bir ortam da bu sonuçların, baş-larına neler açabileceğini iyi bili-yorlardı. Diyebiliriz ki bu bir iç sa-vaşı kaçınılmaz yapacaktı. Faşist cun-tanın sayesinde milyonlarca insanı de-rinden etkileyen tekelleşmenin sonuç-ları,halkın gizli kını karşısında sü-rüp gidiyor. Cuntanın grevleri ve dev-rimci hareketi "susturması" bir yana, tekel dışı işletmeler bile dev Hol-ding'lere karşı silahsızlandırıldılar.

Bu yüzden, cuntanın baskıları bu ka-dar yaygınlaştı. Gerek politik düzey, işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyi, gerek statüko-yu bozacak bir gelişme içinde olan Kürdistan halkı -nın ulusal demokratik mücadelesi bu baskıların böylesine yaygınlaştırılma-sına neden oldu. Bir de buna, toplu -mun tekel dışındaki her kesiminin yı-kımında katarsak, tablo daha da a-çıklık kazanacaktır. Ve bu geniş anti-tekel tabanın cunta gibi faşist bir yönetim dışında, normal parlamenter yönetimle engellenmesinde olanak dahilinde değildir. Çünkü, işçi sınıfının devrimci mücadelesi geniş yığınları sa-racaktı. Ve sonu nereye varacak bir iç savaşı göze almak ise, tekelci sema-ye için büyük bir macera olurdu.

Cunta,tam bir tekelci devletin almış olduğu önlemleri alıyor. Bunu ilikle-rine kadar hisseden sanayici Murtaza Çeliker şöyle izah ediyor:"...Piyasa da tıkanıklık: Bankaların aile ve Hol-ding kontrol ve kullanımına terk edil-mesinden, bankaların sanayi iştirakle-rinin paraya olan sonsuz iştihallerin-dan ve de DPT'nin teşvikleriyle imti-yazlı kılınmış tekellerin kontrol e-dilmemesinden kaynaklanıyor.

Bir yıllık uygulanada serbest faiz kararnameşi engellemiş, devlet banka-ları ve Merkez Bankası suçlarına iş-ti rak ettirilmiş, sade vatandaşın tasarru-fu banka ve banker aracılığıyla Tür-kiye ekonomisine değil Holdinglere ak-tarılmıştır." (D.Tayanç, Cum.8 Tem.)

İşte Mumcu gibilerin kafasının al-nadığı tedbirlerin kaynağında burada -dır. Yani, piyasa bankerini üreticiler bizzat bankaların kendileridir. Başka işletmelere göz diken bankalar,elle-rindeki kredi olanaklarını karşısında

kini yıkmak için kullanmak durumunda-dır. Kredi bulabilmek için banker ara-mak zorunda kalan sanayicileri anla-mak için MEBAN Genel Müdürü Mehmet Gün Çalika'nın sözlerine göz atmak ye-rinde olur: "Bankalar kredi verebil-mek için sağlıklı güçlü kuruluşlara kendileri baş vurup birlikte iş yap-mak istediklerini belirtirken, başka müesseseler kredi istediğinden (kusu-ra bakmayın) diyebiliyorlar."

"Bugün yüksek maliyetle, faizle pa-ra alanlar, şirketlerini 2 ay,5 ay, 1 yıl daha korumaya, satışlarını belki a-çılacağı umuduna yöneliktir. Bir in-san nasıl nefes almak durumundaysa, bunlarda ne pahasına olursa olsun yük-sek faizle kredi alıp soluklanmaya çä-lışıyorlar."

Pazar tıkanıklığı kısa bir müddet i-çinde bu sanayicilerin nefesini kesti. Bugün bunlar ellerindeki mal stokları ile beraber güçlü tekellere tek tek teslim oluyorlar.

Maliye Bakanlığı'nın son tebliği de bu istikamettedir. Yani, sanayiye ban-kalara teslim etmek ve tekelleşmeyi hızlandırmaya yöneliktir.

Ekonomide zikzak çizmek, özellikle birbirini yıkan tekeller savaşında ola-ğan birşeydir. Bunu anlamak için sa-nırım Yapı ve Kredi Bankası Genel Mü-dürü Halit Soydam'ın şu açık sözleri-ne bakmak yeter: "1 Temmuz bankacılı-ğı, türk bankalarının çağdaşlaşma dö-nemiyle eş anlamlıdır. Bu çağdaşlaşma ya uyabilenler ayakta kalacak, uyama-yımlar yıkılacaktır."

MEBAN Genel Müdürü Gün Çalika'da ay-nı açıklıkla: "Biz durmadan şu kuru -luş batarsa ne olur diye soruyoruz... Biz gerçekten Türkiye'de şu anda var-olan s.nal, ticari, finansal tüm kuru-luşların ilelebet ayakta durmalarını istiyomuyuz."

Maliye Bakanlığı'nın son tebliği yu-kardaki arzuların bir yansımasıdır.Ba-kanlar sadece bankaların "al" dediği bir tedbiri almıştır. Hende Mumcu gi-bilerin aklını durduracak bir şekilde

Evet, türk tekelci burjuvazisi te-kelleşme sürecinde yeni bir sıçrama yapıyor. Cuntayı bu engelleri ortadan kaldırmak için iktidara getirdi. Mali-ye Bakanına sitem etmek, cuntadan ha-tayı düzeltmelerini beklemenin yeri var mı?

Devrimciler için asla !

Tekelleşmenin yarattığı yıkım büyü-yor. Bu da devrimci güçlerin kucakla-yacağı geniş yığınlar potansiyelini büyütüyor. Cunta devrimcilere saldırdıkça tecrit olacaktır. Gelecek, halk kitlelerini devrimci saflara getirecektir. Bu bize yeter.

KAHROLSUN
FAŞİST CUNTA

DEMOKRASİYE DÖNÜŞ BİR YALANDIR !

DİLAWER

12 Eylül 1980 de iktidarı silah zoruyla gaspeden askeri cunta, bir yılını doldurdu. Bu bir yıl içinde, "anarşi ve terör" ü önleme demagojisiyle baskı, zulüm ve katliama dayalı DEVLET TERÖRÜ geçerli hale geldi. Bu yolla, mevcut toplumsal muhalefet -şimdi lik- sindirildi. Ancak askeri cunta, sadece bununla yetinmiyor. O bir yandan da "demokrasiye dönüş için gerekli yasal düzenlemeler" adı altında faşizmi, sürekli kılmaya ve sistemli bir biçimde KURUMLAŞTIRMAYA çalışmaktadır.

Cuntanın uyguladığı devlet terörü, tüm çabalara rağmen gözlerden gizlenemiyor. Ancak, rejimin sürekli kılıması ve bu yoldaki kurumlaşma, "demokrasiye dönüş" yalanlarıyla iç ve dış bir çok çevrelerin gözlerinden saklanabiliyor. Cuntaya asıl güç katan unsurlardan biri de, özellikle bu yan, bu dolaylı iç ve dış destek oluyor.

DEMOKRASİYE DÖNÜŞ BİR YALANDIR

Demokrasiye dönüş adı altında cunta tarafından yapılan tüm açıklamalar, birer palavradan başka birşey değildir. Çünkü cuntanın geliş nedeni ve gerçek amacı buna elverişli değildir. Cunta, daha yola çıkarken ve hazırlanıp planlanırken, demokratik bir düzen kurmak ve yerleştirmek için oluşturulmuş -tir. Aksine, daha önce varolan bir kısım nisbi demokratik hakları ve kurumları ortadan kaldırmak için ve açık şiddete dayanan totaliter bir rejim kurmak amacıyla hazırlanmıştır.

Cunta öncesi iktidar, varolan hakları ortadan kaldırmayı ve kitleleri susturmayı amaçlayan, fakat bu gücü tam olarak kendisinde bulamayan bir iktidardır. Bu iktidar, bu amaçlanmış olduğu baskı rejimini gerçekleştirilmeye çalıştığı için devrilmemiştir. Yani anti-demokratik olduğu için değil, aksine bu baskı rejimini gerçekleştirmekte aceze düştüğü için alaşağı edilmiştir. Bu bakımdan, cuntanın geliş amacı, gerçekleştirilmeyen bu baskı rejimini gerçekleştirmektir.

Bilindiği gibi, 12 Eylül öncesi Türkiye tekelci burjuvazisi "tarihinin en büyük bunalımına" düşmüştü. Artık eskisi gibi ve eski yöntemlerle iktidarını sürdüremez olmuştu. Ülke, içinde bulunduğu ağır ekonomik bunalımdan dolayı, burjuvazi için tehlikeli olabilecek, büyük çalkantılara açık hale gelmişti. Kendi yarattığı faşist terör, bir frankfeştayn gibi tehlike halini almıştı. Çünkü faşist terör, karşısında sinmeyen, direnen ve gittikçe gelişip kitleleşen anti-faşist güçler bulmuştu. Gelişmeler, ileride bu güçleri -yaratılan bu faşist teröre karşı- birleşerek çok daha değişik kapıya da "yakın tehlikeler" oluşturabilecek aşamaya getiriyordu.

Aynı zamanda Ortadoğu'da da önemli gelişmeler oluyordu. Komşu ülke İran, emperyalizmin jandaması olmaktan çıkıp anti-Amerikancı kaynayan bir kazan halini almıştı. İran Kürdistanında geniş bir bölge kürt ihtilalcilerine idari, siyasi ve askeri kontrole rine geçmişti. Türkiye Kürdistanında ulusal-demokratik güçler, ciddi başarılar kazanmaya başlamıştı. Böylece NATO'nun tek Ortadoğu'lu üyesi Türkiye, bir "iç savaş" in eşiğine gelmiş ve neredeyse "elden gidiyordu".

Türkiye tekelci burjuvazisi, bu ekonomik ve siyasi bunalımını varolan yollarla gideremiyordu. Yeni çıkış

yolları lazımdı. Alınan "24 Ocak Ekonomik İstikrar Tedbirleri Paketi" ve yarı askerileştirilmiş yönetimle tüm uğraşlara rağmen istenilen yasalar çıkarılmıyor, yarı askeri yönetim "huzur ve sükun" u sağlayamıyordu. Uygulamaya konulan "ekonomik tedbirler paketi" gerekli olan siyasi biçimlenme oluşturulamadığından, bir "paket" olmaya mahkûm hale gelmişti.

Parlamentarizm örtüyle kaplanmış yarı askeri-faşist bir rejim sağlanamayınca, doğrudan askeri-faşist bir yönetim hazırlanarak gerçekleştirildi.

Böylece generaller yola çıkarılarken, demokrasiye giden bir trene değil, aksi yöne giden, demokrasiyi reddede, baskı, zulüm ve kan rejimi olan faşizm trenine bindirilmişlerdi. Bu tren, bu istikamette ve bu bir yılında bir hayli de başarılı yol katetmiş bulunmaktadır.

12 Eylül sabahı uyanan, bir zamanlar adları solcuya bile çıkmış Türkiye demokratları -ki, demokratlıkları bir yana, hatta liberallikleri dahi tartışılabilir- demokrasiye dönmek için yola çıkan "kahraman türk ordusu" nu, Atatürk aşkıyla ve sevinç göz yaşlarıyla karşılıyorlardı. Hala tükenmeyen bir umut ve sabırla generaller treninin demokrasi durağına varması için el sallamakta ve arkasından selamet duaları etmektedirler.

Askeri cuntanın bir yıl içinde getirdiği "yasal düzenlemeler", aslında bu çevrelerdeki umudun en küçük kırıntılarını dahi silip süpürecek cinstendir. Burdan da öte, ileride dahi demokrasiye dönüşün düşünülmediğini açık-seçik belirten bir sistemin ana hatları çizilmektedir.

DEMOKRASİ

Demokrasi, yani burjuva demokrasisi, hiçbir zaman mutlak olarak gerçekleştirilmeyen, özellikle çağımızda sınıf mücadelesi kendi iktidarı için bir "yakın tehlike" olmadığı zaman genişleyen; ciddi bir tehlike olduğu zamanlarda da daralan, hak ve özgürlükler ve bunların güvencelerini oluşturan kurumlardan meydana gelen bir sistemdir.

Er gelişmiş biçimiyle demokrasi, günümüzde burjuva ideolojilerinin, plüralist demokrasi, yani çoğulcu demokrasi dedikleri bir devlet biçimidir. Ki, 1961 Anayasasıyla -nisbi olarak Türkiye'de gerçekleştirilmeye çalışılıyordu.

Bu sistem en başta, insanın temel hak ve özgürlüklerini en geniş anlamıyla kurallara bağlayan bir anayasaya gerektirir. Bu anayasaya göre biçimlenen serbest seçimlerle oluşmuş ve yasama görevini yerine getiren bir parlamentodur. Bu parlamentodan ve doğrudan halk tarafından seçilmiş bir yürütme organı ile tamamen bağımsız ve tarafsız olarak çalışacak olan yargı gücünden, yani mahkemelerden oluşur.

Yine kişilerin hak ve özgürlüklerini devlete karşı koruyan ve denetleyen anayasal kurumları da -anayasa mahkemesi, yargıtay, danıştay gibi- gerektirir.

Ayrıca, toplum içindeki her türlü sosyal sınıf, katman ve grupların ekonomik, demokratik ve siyasal örgütlenmesinin de varlığı şarttır. Zaten bu özelliğinden dolayıdır ki, çoğulcu demokrasi diye adlandırılmaktadır.

ÇIKAN YASALAR

Askeri cunta, iktidara gelir gelmez demokrasinin tüm temel kurum ve kurallarını bir çırpıda ortadan kaldırmakla işe başladı. Parlamento feshedildi. Anayasa iptal edildi. Siyasi partiler, sendikalar, dernekler-tabii dernek ve sendika sayılanlar- tamamen faaliyetten alıkonuldu. Seçimle gelmiş yerel yönetimler bir kararla ortadan kaldırıldı. Yasama ve yürütme doğrudan doğruya, yargı ise dolaylı olarak beş kişilik generaller çetesinin elinde toplandı. Böylece demokrasi, bir biçim olarak dahi bırakılmayarak ortadan kaldırıldı.

12 Eylül günü demokrasi, öz ve biçim olarak tamamen son bulurken: generaller çetesinin başı, "gerekli yasal düzenlemeler yapılarak makul bir süre içinde demokrasiye döneceği" vaadinde bulunuyordu.

Bu geçen bir yıl içinde, ortalama olarak üç günde iki yasa (!) çıkarıldı. Böylece "gerekli yasal düzenlemeler" büyük bir bölümü tamamlanmış bulunmaktadır. Şimdi bu "yasal düzenlemelere" bakarak demokrasi mavalını açıklamaya çalışalım.

İlk elde sıkıyönetim yasağı değiştirildi. En katı polis devletinde dahi biraz bulunabilen kişi hak ve özgürlüklerinin zerresi dahi bırakılmadı. Gözaltına alma süresi ilk önce 30 daha sonra 90 güne çıkartıldı. (x)

Sıkıyönetim görevlileri, gece-gündüz demeden her zaman, her hal ve şartta, kişilerin evlerini, işyerlerini ve üstlerini arayabileceklerdir. Bu görevliler -yani polis ve askerler- kuku duydukları herkese karşı hedef göstererek silah kullanma yetkisiyle donatıldılar. Yine bu görevliler, görevleri esnasında başka bir suç işlerlerse, haklarında da bir soruşturma açılsa, bu soruşturma sonucuna kadar bu kişiler tutuklanamayacaklardır.

Sıkıyönetim mahkemelerince verilen -cek 3 yıla kadar cezalar temyiz edilmeden kesinleşecektir. Ancak komutan verilen bu cezayı az bulursa, sanığın aleyhine temyiz edilecektir. 5 yıla kadar cezaları tek hakim verecek. Askeri mahkemelerde sanık ve avukatları-pişmiş aşı su katmasınlar diye- savunma hazırlamaları için ancak en çok 15 gün mehil alabilecekler.

Sıkıyönetim komutanlar: diledikleri gazeteyi sansür edebilecek, toplatabilecek ve kapattırabilecek. İsterse bunlarla da yetinmeyip, gazeteyi basan matbaayı da kapatabilecek ve hatta el koyabileceklerdir.

Kamukuruşlarının her kademesinde çalışan personelden, sıkıyönetim komutanlığına gerek görülen herhangi birisinin veya birilerinin, derhal ve hiçbir gerekçe gösterilmesiz işine son verilebilecektir.

Bütün bu sayılan hükümlerden de öte, sıkıyönetim komutanları ve yardımcıları, görev bölgelerinde yapılmış her türlü eylem ve işlemlerden dolayı, yine her türlü cezaı, hukuki ve mali bakımdan sorumsuz olacaklardır.

Daha sonra çıkarılan bir yasayla, yani beş kişilik cuntanın kararıyla, geçici bir anayasa ilan edildi. Böyle bir anayasayaşım diye kadar yapılmış askeri müdahale, çarpe ve cuntaların hiçbirinde rastlamak mümkün değildir. Daha doğrusu hiçbirinin-yani şeytanların bile- aklına gelmeyecek kadar ustaca ve kurnazca ve o ka-

dar da aldatıcı ve alçakça hazırlanmış bir anayasadır.

Daha önce yürürlükten kaldırılan 1961 anayasası, tekrar yürürlüğe konuluyor; fakat o anayasadaki parlamento yetkisi cuntaya ve devlet başkanlığı yetkisi de cuntanın başına devrediliyor. Asıl önemli olan ve şimdideki görülmemiş olan yan ise şöyle: Cuntanın çıkarmış olduğu ve bundan sonra çıkaracağı yasalar, bu anayasaya uygun değilse, anayasa bu yasalara uyarak kendiliğinden değişmiş olacaktır. Şayet bu kararları anayasa ile bağlantılı olmayacak kadar üst düzeyde değilse ve bu kararda yürürlükteki bir yasaya aykırı ise, o zaman da bu yasa kendiliğinden, çıkarılan karara uyarak değişecektir.

du. Yargının fiilen yitirilmiş olan bağımsızlığı, böylece hukuken de tamamlanmış oldu.

Ayrıca, yasama ve yürütme üzerindeki yargı denetimine de son verildi. Anayasaya konulan bir hükme göre, çıkmış ve çıkacak yasaların anayasaya aykırılığı ileri sürülemez. Verilen kararların aleyhine de danıştaya gidilemez, yürütmenin durdurulması ve iptal istenemez.

Çıkarılan başka bir yasa ile de devlet başkanına bağlı olarak bir "Yüksek Denetim Kurulu" oluşturuldu. Bu kurul aracılığıyla devlet başkanı (cuntanın başı) tüm devlet kuruluşlarını, KİT'leri, partileri, sendikaları, dernekleri ve benzeri kuruluşları denetleyecektir.

nır ve taşınmaz her mal, el konularak zorla alınabilecektir.

Tamamen kita subaylarından oluşturulacak askeri mahkemeler, kurşuna dizme ve benzeri ölümlü cezaları dahil, süratle ceza verebilecek. Bu mahkemelerin kararları hemen derhal veya bölge komutanının onayıyla kesinleşip infaz edilebilecektir.

Ayrıca bu yasaya özel bir hüküm de konulmuştur. Bu hükme göre, olağanüstü hal ilan edilen bölgede -yani Kürdistan'da- görevlilerce işlenecek her türlü suç, eylem ve işlemlerden dolayı, bunlar hakkında hiçbir kovuşturma ve soruşturma açılmayacaktır. Bu bölge gelerde yetkilendirilen görevliler tamamen sorumsuz olacaktır.

Bu yeni yasa, geçmişte Kürdistan'da en kanlı ve kahredici biçimde uygulanan ünlü "TAKRİR-İ SÜKÛN" yasası ve "İSTİKLAL MAHKEMELERİ"nin yeniden yürürlüğe konulmasıdır. Yanlız daha Ata türkçü bir anlayışla ve "öztürkçe" hazırlanmıştır. Ayrıca, düşünülen jenositler için "Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşmak" ta amaçlandığından, gelişen çağdaş teknolojik verilerden de yararlanılacağı öngörülmüştür.

Ancak, bu yeni "KÜRDİSTAN YASASI" eski örnekten daha Atatürkçü olduğu için, daha demokratik bir yasadır. Çünkü, Atatürk döneminde önce katliam ve sürgün yapılıyor, sonra af yasası çıkarılıyordu. Şimdi ise, önce yasa çıkarılıyor, sonra katliam ve sürgün yapılacaktır...

İşte dönülmesi düşünülen ve umutlarını hala yitirmeyenleri bekleyen demokrasinin temel ve "gerekli yasal düzenlemeler"i... Bir de geriye kalan yasaları çıkaracak olan "Kurucu Meclis" e bakmakta yarar var.

KURUCU MECLİS Mİ? KURU NECİS Mİ ?

Cuntanın, "Demokrasiye dönüş"ün en önemli adımı olarak ilan ettiği, içte ve dışta merakla -belki de hasretle bekleyenler de düşünülerek, hemen oluşturulmaya çalışılan Kurucu Meclis'in nasıl olacağı artık belli olmuştur. Bu meclis, birisi MGK, diğeri ise adına "Danışma Meclisi" denilen iki kuruldan oluşacaktır. MGK, bilindiği gibi beş kişilik generaller çetesinden oluşmaktadır. Kurucu Meclisi ise generaller çetesinin tayin edeceği 160 kişilik sadık uşaklarından oluşacaktır.

Bu 160 kişilik "Danışma Meclisi"nin seçimi, "Tek şef-tek parti" döneminin tayinle seçim sisteminde de geri bir usülle yapılacaktır. Çünkü o dönemde, adaylar Atatürkün rakı sofrasında belirlenir, CHP genel merkezinde listeleri hazırlanır ve illerde de parti delegelerinden oluşan seçmenler, bu rakipsiz adayları seçerler. Bu yolla seçimi kazananlar daha sonra TBMM'ni doldürüyorlardı. Halbuki bu danışma meclisininin 40 üyesi, doğrudan cunta tarafından seçilip tayin edilecektir. Geriye kalan 120 kişi ise -valiler tarafından seçilerek aday gösterilen her üç kişiden birisi- yine cunta tarafından seçilerek tayin edilecektir.

Yani 40 kişiyi cunta tayin edecek, 120 kişiyi ise cunta önce seçecek sonra tayin edecek. Tıpkı Demirel'e izafe olunan fıkraya gibi: "Yazın biz Bulgaristan'dan elektrik alacağız. Kışın ise onlar bize verecek..."

Tayin edilen ve galiba çoğunluk emekli subayların ve dört-dörtlük Atatürkçülerin oluşturacağı bu meclisin, tüm bu aşağılık durumuna rağmen, kendisinin herhangi bir yetki ve garantisi olmayacaktır.

Çıkarılan bu "Açık Bono" misali geçici anayasa, cuntanın getirmek istediği düzenin hukuki biçimini, anlayışını ve felsefesini açıkça ortaya koyuyordur.

En ilkel bir yönetim dahi, kendi koyduğu kurallara uyar veya uymak zorunda olduğunu belirtir. Generaller çetesi ise, açıkça kendi koyduğu kurallara uymayacağını, peşin olarak, önceden ilan etmektedir. Hangi kararı alırlarsa, o karar artık bir anayasa hükmüdür. Şayet anayasaya aykırı ise, anayasa otomatik olarak değişmiş olacak ve o karar, anayasa hükmü sayılacaktır.

Böylece anayasa fiilen yoktur. Generaller çetesi o gün toplanıp ne karar alacaklarsa, ne anayasa, o gün onların isteklerine ve keyiflerine göre varacakları kararlarıdır. Faşist cunta bu anayasası ile, dünya siyasal hukuk literatürüne "hergün otomatik değişebilen anayasa" modelini armağan etmiş bulunmaktadır. Belki Yaşar Kemal'le birlikte "Nobel" ödülünü bile kazanabilirler...

Yargının bağımsızlığı da ustaca ortadan kaldırıldı. Daha önce varolan ve yargı bağımsızlığının temel dayanağı olarak gösterilen "Yüksek Hakimler Kurulu", bir kararla lağvedildi. Yeri ne, üyeleri cuntanın başı tarafından atanan, başkanlığını da Adalet Bakanının yapacağı yeni bir kurul oluşturul-

Universiteler yasa tasarısı ile de üniversite özerkliği ve bilim özgürlüğü -ki önceden vardığıysa- tamamen ortadan kaldırılıyor. Üniversiteler endirekt olarak cuntanın başına bağlanıyor.

KÜRDİSTAN İÇİN ÖZEL YASA

Hele, tasarısı olarak hazırlanmış bulunan ve yakında -Kurucu Meclis toplanmadan önce- çıkarılmış olacak "Olağanüstü Hal Yasası" ise, dönülecek olan "Demokrasi"nin ne kadar korkunç bir vahşet düzeni olacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Bu yasa, özel olarak Kürdistan için hazırlanmıştır. Hem de, Kürdistan'ın geçmişteki başkaldırma ve direnme -rinden kazanılan zengin deneyimlerinin ışığında. "Muhtemel" (!) bir Kürdistan özgürlük mücadelesine karşı önceden uygulamak üzere...

Bu yasaya göre, bir bölge halkı, meyzii olarak veya bölge bütünü itibarıyla, kitlesel planda, ekonomik, ticari, ulaşım, haberleşme, sağlık gibi her yönden tecrit edilebilecektir. Bölge komutanı gerek gördüğünde, bölge halkı, kısmen veya tamamen başka bir bölgeye kitlesel olarak sürgün edilebilecektir. (Geçmişteki Kürt ve Ermeni tehcir ve sürgünlerini hatırlayınız!...)

Bölge komutanlığı veya valilikçe bu bölgelerdeki özel kişilere ait taşı-

İSVEÇ'TE KÜRDİSTAN DERNEKLERİ FEDERASYONU KURULDU

1 yıla yakın çalışmaların sonucunda İsveç'teki Kürdistan'lı dernekler 5 Mayıs 1981 tarihinde bir federasyon oluşturdular. Değişik siyasi görüşleri çatısı altında barındırabilen federasyon bundan böyle kürt göçmenlerinin İsveç'teki tek temsilcisi ve onların ortak sesi olma gibi tarihi bir görev yürütecektir.

Bugün İsveç'te Kürdistan'ın her dört parçasından gelmiş yaklaşık 4000 kürt yaşıyor. Doğal olarak onların bu yeni ülkede karşılaştıkları ve çözülmesi gerekli önemli sorunları var. Örneğin çocuklarımızın anadili eğitimi gibi çok önemli bir sorun İsveç hükümetinin tanıdığı bazı imkanlara rağmen çözülmemiştir. Hala çocuklarımızın çok büyük bir kısmı kendisine yabancı olan (arapça, türkçe, farsça) bir dili anadiliymiş gibi öğrenmek zorunda kalıyor. Bunun sonucunda çocuklarımız hiçbir dili tam öğrenmiyor ve bir kimlik, kişilik kazanamıyor. Ayrıca İsveç kanunları anadili derken çocuğun evde konuştuğu dili kastediği ve bu dili zorunlu saymış olmasına rağmen, çocuklarımıza türkçe, farsça veya arapçanın anadili gibi öğretilmesi tüm demokratik pedagoji ve eğitim kurallarının çiğnenmesi anlamına geliyor.

Bugün anadili eğitimi doğru bir şekilde kullanılan bir kısım kürt çocukları vardır. Ama hem eğitim bir plan ve programdan yoksundur, hem de eğitimci ve kitap sorunları çözülmemiştir. Bunun için tüm kürt entellektüellerine de büyük görevler düşüyor. Bir halk olarak ortak bir sorumluluk duymak zorundayız.

Şüphesiz sorunlarımız bununla sınırlı değildir. Kadınlar, gençler ve öğrencilerinde önemli sorunları çözülmemiş ve hatta çözümü için önemli bir girişim yapılmamıştır.

Bütün bu sayılanların halkımızın ulusal demokratik mücadelesinin birer parçalarıdır. Federasyon hem bu pratik görevleri üstlenecek hemde halkımızın özgürlük mücadelesini İsveç kamuoyuna daha etkin ve doğru bir şekilde yansıtmak için çalışacaktır. Federasyonun kuruluş çalışmalarını gerek resmi merciler, gerekse siyasi ve demokratik kuruluşlar yakından izlediler. Federasyonun kuruluş haberini veren büyük tirajlı gazete de oldu.

Federasyon çalışmalarını hızlandırdığı oranda politik ve ekonomik destek görecektir. Daha şimdiden Göçmenler Bürosu, Milli Eğitim Müdürlüğü, Sosyal Kurumlar vs. gibi resmi merciler federasyonla geniş bir toplantı düzenleyerek sorunlarını ve isteklerini dinlediler. Bu çalışmalar tek tek mercilerle de sürdürülecektir.

Görevlerimiz çoktur. Ama mutlaka üstesinden geliyoruz. Federasyonlaşma halkımıza güç ve moral kaynağı olduğu gibi sömürgecilerinde korkulu rüyaları arasına girmiştir. Federasyonun kuruluş bildirisinde bu şöyle özetlemiştir :

.....

"Öteden beri, ilerici-yurtsever Kürdistan'lıların İsveç'teki çalışmalarını sömürgecileri rahatsız etmekteydi. Bu rahatsızlıklarını çekinmeden dile getiren sömürgeciler, İsveç'teki çabalarımızı izlemek için MIT, Türk elçiliği ve Irak elçiliğini harekete geçirmiş durumdadır. Son günlerde Türkiye'deki burjuva basınında sözü çok

edilen İsveç'teki Kürtlerin çalışmalarını MIT'in özel muhbirleri tarafından kaleme alınmıştı. MIT'in her zaman bilinçli izlediği politikası gereği bütün grupların çalışmaları birbirine karıştırılarak yanlış ve karmaşık bilgilerle kamuoyunu aldatmak vb. yöntemlerle kafalar bulandırıldı.

MIT, burjuva basını ve onların efen dileri olan sömürgeci-faşist cuntanın korkusu Kürdistan halkının her geçen gün güçleşen ulusal ve demokratik mücadelesidir.

İsveç Kürdistan dernekleri federasyonu işte böyle bir dönemde kurulmaktadır. İsveç'teki Kürdistan'lı ilerici-yurtsever derneklerin 1 yıla yakın bir süredir kurma çalışmalarını yürütüğü federasyonumuz tarihi bir anlam taşımaktadır. Değişik görüşlerin federasyon bünyesinde birleşmesi her zaman olduğu gibi bugün daha da çok sömürgecilere büyük bir darbe niteliğindedir.

İsveç'teki Kürdistan'lı çocuk, kadın ve öğrenci, çalışan herkesin sosyal ve ekonomik zorluklarına yardımcı olacak Kürdistan halkının ulusal ve demokra-

tik mücadelesinin sesini dış kamuoyuna duyuracak olan federasyonumuz önemli görevlerle karşı karşıyadır. Sömürgeci ülkelerce asimilasyona tabi tutulan Kürt çocuklarının İsveç'te kürte eğitimi için çalışacak olan federasyonumuz, bu görevleri en iyi bir şekilde başarabilmek için bütün ilerici ve yurtsever Kürdistan'lılara gereksinim duyacaktır. İster derneklerde çalışan, isterse hiçbir derneğe üye durumunda olmayan bütün herkesin federasyonun çalışmalarını gönülden destekleyeceklerine inanıyoruz."

.....

"Sağlam bir federasyonun oluşturulması her şeyden önce halkımızı tutsak tutan sömürgeci ülkelerin İsveç'teki temsilcileri için büyük bir darbe olacaktır. Sömürgecilerin en çok korktukları şey, olan ilerici güçlerin birlikteliğinin gerçekleştiği federasyon çalışmalarını önlemek ve provoke etmek için elinden gelecek her kötülüğü yapmaya yeltenecektir. Bundan şüphemiz olmadığı gibi korkumuz da olmayacaktır."

FAŞİST CUNTA BİRİNCİ YILINDA

Baştarafı bş. sayfa

Tutukluların işkenceye uğradığını artık faşist cunta bile gizliyeniyor. Bugüne kadar işkencehanelerde 100 ü aşkın insan can verdi. Kimisinin iç organları kum torbaları ile parçalanarak, kimisinin kafasına dipçikler indirilerek, kimisi üst katlardan aşağı atılarak çeşitli vahşi metodlarla öldürüldü. Tutuklulara birbirinin gözleri önünde canice işkenceler yapılıyor. Tutuklu kadın ve kızların ırzına geçmek alışılmış bir olay haline gelmiştir. "Vatan" ve "namus" bekkçiliğini yaptığını söyleyen alçıklar, yalın söylüyorlar. Onlar ırz düşmanlarıdır. İnsanlara hiç değer vermeyen vahşi canavarlardır.

Zincanların dışında da kitlesel işkenceler at başı gidiyor. Kürdistan'da yapılar kitlesel işkenceler, koman do zulmünü duymayan kalmadı. Bu yıllarda sömürgeci güçlerin halkımızı sindirmek için girişimleri alçıkların bir yanı... Ne varki bu kitlesel işkenceler bugün Kürdistan'da katmer katmer artmıştır. Silah arama, terörist arama, kaçakçı arama, eşkiya arama bahareleri ile köylüler -kadın erkek farkı gözemeksizin- mevcutlara toplatılıyor ve akıl almaz işkencelere uğruyorlar.

Faşist cunta kitlesel işkencelerin yanında, kitlesel katliamlara girişmekten de geri kalmıyor. Bugüne kadar 500 ü aşkın insan bu şekilde öldürülmüştür. Nasıl olsa basın ve yayın ken di emirlerinde. Olayları, kendilerini haklı çıkarmak için istedikleri biçimde yansıtabiliyorlar. "Falan yerde güvenlik kuvvetleri ve teröristler arasında çatışma çıktı: 10 terörist öldürüldü. Filan yerde teröristler güvenlik kuvvetlerine ateş açtılar: 8 terörist öldürüldü, 2 terörist sağ yalancısı" şeklindeki başlıklar altında halkı kandırmaya çalışıyorlar. Ne var ki hep "teröristler" ateş açıyor, fakat bir türlü bir berru bunu bile kanamıyor. Çünkü faşist çeteler, devrimci insanları gördükleri yerlerde kurşuna diziliyorlar. Yada yakaladıkla-

rını kurşuna dizdikten sonra "dür" emrine "uymadığı" için vumusak oluyorlar. Şimdiye kadar çok sayıda ceset de "kimin tarafından öldürüldüğü bilinmeyen" bir şekilde bulunmuştur.

Bugüne kadar 10 kişi cunta tarafından hayasızca idam edildi. İdam edilenler 16-24 yaşları arasındaydı. Bu insanların idam edilmesi ile hedefine varmayacağını faşist cunta da biliyor. Çünkü ülkede terörü yaratan bu idam edilen gençler değildi. Faşist darbeyi planlayıp sahneye koyan, faşist generallerin kendilerinden emir aldıkları telceli burjuva ve onların efendileri emperyalistlerdi. Ancak faşist cunta halka gözdağı verebilmek için insanları idam ediyor. Bu arada "tarafsız" görünmek için iki faşisti de idam etti. Tutuklular arasında idamla yargılananların sayısı ise 3000 e ulaşmış durumdadır.

12 Eylül öncesi ile sonrasını karşılaştıracak olursak şöyle bir neticeye varırız. Demürel hükümetinin amaçladığı, fakat parlamenter matamatığın engel olduğu ekonomik politika, faşist cunta tarafından gerçekleştirildi. Faşist MHP'nin amaçladığı fakat demokratik güçlerin engel olduğu, telcelilerin özlemi olan faşist düzen bu kez faşist cunta eliyle kurulmaya çalışılıyor. Bugüne kadar tüm cumhuriyet hükümetlerinin yokedemediği Kürdistan ulusal demokratik mücadelesini, faşist cunta yoketmek istiyor. 12 Eylül öncesi hükümetleri, işçi sınıfının ekonomik ve demokratik haklarını elinden almayı başaramamıştı. Şunu şimdilik faşist cunta gerçekleştirdi. Fakat ne kadar sürebilir, bunu zaman gösterecektir. Demokratik güçleri sindirmek amacı ile, MHP, MIT ve Kontr-Gerrilla tarafından yürütülen 12 Eylül öncesi terör şimdiki devlet terörü şeklinde aynı amaç için sürdürülmekte.

Faşist güçler ile demokratik güçler arasındaki savaş, kızgın bir şekilde sürmektedir. Faşizmin yenilebilmesi için, demokratik güçlerin, güçlerini birleştirerek mücadele etmesi acil bir sorun olarak dayatılmaktadır.

demokrasiye dönüş

Baştarafı s. 5

Bu meclis, anayasa, siyasi partiler, seçim ve sendikalar yasalarını hazırlayacaktır. Bu hazırlanan yasalar, beş li generallerin (MGK) kabulüne bağlı olacaktır. Şayet kabul etmezlerse ken dilerine ve keyiflerine göre değiştireceklerdir. Bu değiştirilmiş şekliyle -tekrar görülmek üzere- geriye dahi göndermeye gerek görmeden hemen yayınlanıp yürürlüğe konulacaktır.

Bu meclis ve bu meclisin yasama yetkisi böyle olacaktır. Faşist cuntanın biçimlendirdiği bu meclis, sadece Ata türk dönemi meclislerinin gerisinde kalmamaktadır. O, Sultan Hamit'in 1876 "Meclis-i Mebusan" ın dan da geriye düşmüş kukla bir meclistir. Çünkü 1876 daki meclis, her ne kadar bir danışma meclisine benziyor idiye de, yine de bir çok yetkileri bulunmaktaydı. Ayrıca, o meclis, seçimle gelmiş mebuslar dan oluşuyordu.

Cuntanın bu kurucu meclisi, bir meclis olarak, burjuva demokrasisinin ken di kurallarına uyan herhangi bir özelliği taşımıyor. Böyle bir meclis, meclis olmaktan öte, "ne kokup ne bulaşan" bir parça "Kuru Necis" olacaktır.

DEMOKRASİYİ HAKLARIMIZ KURACAKTIR

Faşist cunta, gerek çıkardığı yasal düzenlemeler ve gerekse oluşturduğu kurucu meclisle aslında ne yapmak istediğini bilmektedir. Zaten özünde de gizlenmektedir. Ancak, faşizmin her yerde yaptığı gibi kitlelerin desteğini ayakta tutmak için gerekli olan propagandayı yapmaktadır.

Cunta bir yandan bu hukuki biçimlen dimeleri yaparken, diğer yandan da devletin bütün idari, ekonomik, teknik, haberleşme, yerel yönetim ve ben zeri kilit mevkilerine ya doğrudan sü bayları ya da emekli subayları getirmek suretiyle, ciddi bir biçimde kadrolaşmaktadır. Sadece sansüre tabi olarak yayınlanan basına yansıyabilen kadro değişiklikleri ve yeniden tayin ler izlendiğinde, yüzlerce subayın bir çarpıda nasıl kilit noktalara getiril dikleri gözlemlenebilmektedir.

Evet generaller bir yola girmişlerdir. Yanlız bu yol, demokrasiye dönüş değil, dönüşü olmayan bir yoldur. İleride belki göstermelik sivil bir yönetim dahi kurulabilir. Fakat bu, üniformaların üstüne sivil bir pardesü giydirmekten başka bir şey olmayacaktır. Faşist yönetim apoletli şeflerden kravatlı şeflere geçmiş olacaktır.

Cuntanın şimdiye kadar yaptıkları, şimdiden sonra yapacaklarının birer aynasıdır. Faşizm sadece iktidara çel mekle kalmamakta, kalıcı olabilmek için her alanda kurumlaşmaktadır. Cuntadan demokrasiye dönüşü bekleyenler daha bir süre bekleyeceklerdir. Cunta yı MHP'ye karşı tavır aldığı için on da olumlu yanlar bulunur veya içinde olumlu kanatlar olduğu hesabıyla faşist görmeyenler daha bir süre bu yol da oyalanacaklardır.

Demokrasiyi burjuvaziden bekleyenler, bekleyedursunlar. Faşizmi yıkmak isteyenler için ise, durum oldukça farklıdır. Asıl olan kitlelerdir ve asıl olan işçi sınıfının, halklarının zın getireceği demokrasiyedir.

Faşizm elbette yıkılacaktır. Ama görev, faşist iktidarın yerini bir başka burjuva iktidarının almaması, halklarımızın faşizmi yıkıp yerine kendi demokratik halk iktidarını kurmalarıdır.

NORVEÇ' TE PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ

Norveç'teki ilericileri bünyesinde toplanan üç örgütün, Türkiye Komitesi Kürdistan Demokratik İşçi Derneği ve Kürdistan İşçi Derneğinin düzenlediği Türkiye'deki askeri faşist cuntayı protesto yürüyüşü Oslo'da yapıldı.

200 ü aşkın Türkiyeli, Kürdistanlı ve Norveçli ilericinin, demokratın katıldığı yürüyüş Türkiye Büyükelçiliği önünde yapılan toplantı ile son buldu.

Yürüyüşte "Türkiye Kürdistan'ındaki faşist teröre son, Norveç'ten cuntaya yapılan ekonomik yardımlar durdurulsun ve idamlara-işkencelere son" bel-

gilerine yer verildi.

Ayrıca 9 Eylül günü Türkiye'deki durumu Norveçlilere anlatmak amacıyla bir dayanışma toplantısı düzenlendi.

Bunun yanı sıra, Kürdistan Demokratik İşçi Derneği, 11 Eylül Şili faşist cuntasını protesto yürüyüşüne yansal olarak katıldı.

Kahrolsun Şili ve Türkiye faşist cuntaları belgisine yürüyüşte büyük ilgi gösterildi.

12 Eylül günü, üç örgütün ortak düzenlediği yürüyüşte, konuşma yapan Oslo Metal İş Sendikası başkanı Gunnar Nilsen'in konuşma metni şöyledir:

Bugün, 12 Eylül 1981 günü, Türkiye'deki askeri darbenin birinci yıldır. Darbe, yapıldığı günlerde ülkemizde bir anlamda "Kabul" gördü. Darbenin, ülkedeki terör ve cinayetlere bir son vermek için gerekli olduğu ileri sürülüyordu. Daha sonraki gelişmeler durumun hiç de böyle olmadığını gösterdi.

Başlangıçta, iktidar koltuğunda oturan cunta, demokrasiye ve serbest seçimlere en kısa zamanda geçileceğini açıklamıştı. Oysa bunun yerine halk yönetimine geçiş olanaklarını ortadan kaldırdılar. Bu ise, büyük örgütlenmeleri yasaklayarak, politikacıları tutuklayarak, işkence ve sansür uygulayarak, sonuç olarak bir diktatörlük için olağan sayılan her şey yapılarak gerçekleştirildi.

Türkiye'nin durumu, Türkiye'deki gelişmeler bizi ilgilendiriyor. Biz, NATO kanalıyla bu ülkenin müttefikiyiz. NATO'nun demokrasiyi savunacağı iddia ediliyor. Acaba bu, ittifakın içindeki ülkeler için geçerli değil midir? Yunanistan'da faşistler iktidarı ele geçirdiklerinde cuntaya karşı Norveç'te oldukça aktiflik. Türkiye, demokrasi geleneklerinin fazla eskimediği bir ülkedir. Türkiye'deki olumsuz gelişmelere tepki göstermemiz son derece önem taşımaktadır.

Binlerce işçi temsilcisi hapistedir. İşçi Konfederasyonu yasaklanmıştır. Sendika malları özel mülkiyete devredilmektedir. Bu bile, bizim gibi sendikal örgütlerin tüm güçlerini Türkiye'deki cuntanın yıkılması yolunda seferber etmesi için yeterli ve güçlü bir işaretir.

1981 yılında yapılan Norveç İşçi Sendikaları Birliği -LO Kurultayında Türkiye'deki cuntayı kınayan ve diktatörlüğe karşı direnişe destek veren açık bir karar tasarısı onaylanmıştır.

İşçi hareketimiz, uluslararası işbirliği organlarında da Türkiye sorununu ele aldı. Türkiye'deki İşçi Sendikalarından birisinin genel sekreterinin cunta yönetiminde görev alması nedeniyle o sendika dışlandı.

Türkiye sorunu, giderek artan oranda uluslararası kuruluşlarda ele alınıyor. Bu noktada Norveç, örneğin Uluslararası İnsan Hakları Mahkemesi nezdinde, insiyatifi eline alabilir. Norveç'in diğer kuruluş ve ittifaklara baskıda bulunması, cuntanın uluslararası ağır baskılara magrız bırakılması açısından yerinde olur.

Türkiye'de olup bitenler hakkında Norveç'te yeterince bilgi alınmıyor. Sanki Norveç ve Türkiye NATO kanalıyla müttefik oldukları için, halka karşı uygulanan işkence yöntemleriyle, diktatörlüğün ifşa edilmesiyle fazla ilgilenilmemesi gerekmiş gibi bir ortam görüyoruz. Halbuki NATO üyesi ülkelerde olup bitenlerin ele alınmasının, müttefik olmayan ülkelerdeki gelişmelerin ele alınması kadar önem taşımaması gerekir.

Norveç devlet radyosu -NRK, gerek radyo ve gerekse televizyonuyla Türkiye'deki gelişmeler hakkında dikkatleri çekecek ölçüde az bilgiler veriyor. Oysaki NRK muhabirleri, uzak ve yakın birçok ülkedeki gelişmelerle son derece meşguller. Norveç radyosu, gazetelerle birlikte NATO üyesi ve cunta ülkesi Türkiye'deki gelişmeleri Norveç halkına etraflıca anlatabilmelidir. Böyle bir bilgilendirme yoluyla ülkedeki cuntaya karşı daha geniş bir kamuoyu oluşturulabilir.

Türkiye'deki gelişmeler hepimizi ilgilendirmektedir. Biz hepimiz kendimize düşen görevi yerine getirerek diktatörlük Türkiye'sinin baskı ve zulüm altında tutulan milyonlarca insanına en ciddi bir destekte bulunabiliriz.

ŞEVA PROTESTOYÊ DJÎ CÛNTA FAŞÎST

Di ser hatina cûnta faşist û leşkerî re tam salek derbasbû. Ew sala han bi zilm û zordestî, bi kuştin û zindan derbasbû. Gelên Tirkîyeyê û Kurdistanê yê zehmetkêş, merivên demokrat û welatparêz saleke di bin xwînaxarî û hovîtiya faşizmê de dinalin. Bî hezaran insan di zindanan de girtine. Terora dewletê her roj xwînê dirêjîna. Hêzên kolonyalist li ser gelê Kurdistanê teroreke hişk û hov pêkdajon. Îro insanên welatparêz û şoreşger di zindanan de, di dadgehên faşist de bi mîrxasî berxwe didin. Yê ku neketine destê cûnta faşist, dijî cûntayê dengê xwe bilind dikin. Karkerên kurd û tirk li derwayî welat cûnta Tirkîyeyê a faşist teşîr dikin. Zilma wê protesto dikin. Bi sedemê yeksaliya cûntayê li gelek welatên Ewropa daxuyanî (miting) û şevên protestokirinê hatin çêkirin.

Roja 12'ê Îlonê, li Stokholmê ji bi amana protestokirina cûntayê daxuya nîyek û şevê hate damezrandin (çêkirin). Di amadekirina daxuyanî û şevê de, Federasyona Komelên Kurdistanê li Swêd, Komîta Dijî Faşizmê a Tirkîyeyê û Komîta Tirkîyeyê bi hev re xebitîn.

Karker û xwendevanên kurd û tirk di ji faşizmê di daxuyanî û şevê de, bi hawakî girsefî bejdarbûn, dengê xwe bi hev re bilind kirin.

Di hêla siyasî û çandî de programa şevê pir dewlemend bû. Di şevê de gelek mesajên piştgiriyê ku rêxistinên pêşverû şandibû hatine xwendin. Parle menterê Partiya Sosyal Demokrat a Swêd û endamê Konseya Ewropa, Anita Gradin li ser kirinên cûnta faşist peyivî. Ma mosta Cigerxwîn di şevê de peyivî û helbesteke xwe xwend. Folklor û mûzîka kurdî û tirkî hate pêşkêşkirin.

Em gotara mamosta Cigerxwîn ku di şevê de xwend, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin.

axaftina Cigerxwîn

HEVAL Û HOGIRÊN ŞOREŞGÊR !

SERKAR Û BERPIRSIYARÊN VÊ CIVÎNEKA MEZIN Û MIROVPERWÊRÎ !

Ez we bi vî karê welatperwerî, mirovani pîroz dikim. Ez sîpasên xwe ji were pêşkêş dikim, ko we em vexwendin nav vî civînekê û em birayên xweyên şoreşgerî pîroz bikin û we hişk ko ez vî gotina xwe ji were ji civata were bibêjim !

Hogir û hevkarên şoreşgêr û payedar! Em hemî ji dîzanin, ko cûnta leşkerî di Turkiya de, li ser destê impirya - listên cihanê û di pêşiya wan impirya listên Emerîka bi zor hatine ser kurşiyên û hcvsarê siyaseta welatê we xistine destê xwe.

Lê divê em baş zanibin, ko ji ber du tiştan fermandarî di Turkiya de ke tiye destê cûnta leşkerî :

1- Yek jê bégoman, ji gelsî û sêfiliya hêzên pêşverûyên kurd û turkaye, ko we nikaribû hevdi bi bîr û bawerî bigrin û dar û dezgeh têxin destê xwe.

2- Û yek jî ji ber dûtî û xwe girêdana burciwazên welatê we bi impiryalistên cihanê ve ye, ko Emerîka û dewletên sernayedar wan bi pera bi dolaba xwe ve girêdidin.

Gelî heval û xuşk û bira !

Cûnta leşkerî jî nikarî hevsarê siyaseta Turkiya û Kurdistan, di destê xwe de ji vî qasî bêtir ragirî. Û naçare wê ji hevde bikevî û hilweşî.

Lê tenê li ser we: Bend û hêzên pêşverûyên kurd û turk dimênî, ko eger win karibin bi dilpakî xwe bidin hev û weke bira bi rastî hev bigrin û weke perçak polad di riwê cûnta xwîn rêj û sitemkar de rabin. Bégoman gelek naçî winê hevsarê welatê xwe têxin destê xwe û vî zor û sitem û kuştin û berdane ji welatê xwe dûr bikin û li şûna vî destûra leşkerî-faşistî destûreke dîmokratî-pêşverû di Kurdistan û Turkiya de lidarxin. Kurd û Turk weke du gelên birayên hev bi gerdana-zadî di welatên xwe de bijîn. Û winê karibin di rojhilata navîn de karekî mezin bikin û hemî gelên rojhilat bi hevve û bi gernasî şerê kevneperistan û impiryalîstan û dijminê mirovaniyê bikin. Bi hevve winê karibin alîkarîya destê gelan Sovyetîstana mezin bikin...

Ez ji we hêvîdarim ey heval û birayên turk û kurdên Turkiya û Kurdistan û hemî hûrgelên ko di nav welatê wê dijîn bi hevve (enîyeke nezin û pêşverû-welatperwer) çêbikin û bi hevve şerê cûnta leşkerî bikin.

Gelî heval û hogirên turk û kurdên şoreşgêr û pêşverû.

Hatina cûnta leşkerî tişteki xweş û baş li Turkiya û Kurdistan zêde nekîrine. Lê tiştê ko zêde kîrine, zor û sitem û eşkence û zindar û kedxwarî û perîşanî bi ser gelên Turkiyade beran diçe. Sal bi sal girtî zêde dibin û zindan tene avakirin û perçebûn û rev û zor û sitem zêde dibir.

Gelî heval û hogirên turk û kurdên pêşverû ! Gelên turk û kurd ji we dixwazin, ko win :

1- Destên xwe bi biratî bidin hev û welatên xwe ji destê peyayên impiryalistên cihanê biparêzîr. Her yek ji we di welatê xwe de ser bixwe-gerdana zad bijîn.

2- Em hemî ji we hêvî dikin, ko win her û her dost û dilxwazên benda pêşverû-mirovperwer û sosyalîbin. Her û her di rêza azadîxwazî û mirovperwer de bin. Her û her dijê dijminê mirovani, dijê kevneperest û zorker û sitemkar bin. Her û her dost û hevalên gelên bîndest û sitembar bin.

- Bijî yekîtiya hêz û bendên pêşverû-dîmokrat di Turkiya û Kurdistanê de.

- Bijî dostanî û hevalbendîya hemî hêz û benc û dewletên sosyalî !

- Bimrî, bişkê, hilweşî, bikevî, benda koleदार û zorker û impiryal !

- Bimrî, bişkê, hilweşî, bikevî cûnta leşkerî li Turkiya !

Keçên kurd Hêlin, Zînê û Gulê di şevê de bala guhdaran kişandin.

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED

XWEDÎ SAHÎBÎ: KOMELA KARKERÊN KURDISTAN LI SWED

NAVNIŞAN: BOX 4038 141 04 HUDDINGE - SWEDEN

JÎ MEHÎ CAREK DERTÊ BHA 3 KRON HESAP NO: PG 83 90-7